Zwątpienie przewleka mą duszę Zrezygnowane oczy patrzą Na ów świat pusty Na ów horyzont daleki

Zmęczony wzrokiem się błąkam Wodzę po opuszczonych alejkach Gdzie żebraczka z pijakiem Miłości brudnej pragnący

Nie znajdują Jak i te barowe panny Ubrane w obcisłe ubrania Wodzące po spodniach klientów wzrokiem

Jak i te małe parchy Z instytucyi publicznej wychodzące Co dzień, ze zmąconym wzrokiem Wpatrzonym w złoty kuc u swojego boku

Pośród miłości pustej Wszechrzeczy istnienia Tak marnej Że samoczyn bliski jest nieraz

Pośród szarości cegieł Mgły porannej nad miastem Smogu gnieżdżącego się w płucach Morowej trucizny w powietrzu

Błysk światła w głębi Niczym samotna gwiazda Na nocnym nieboskłonie Gdy cisza otula nasze istnienia

Tak rzadkie uczucie A tak dalekie nawet tym Którzy wpatrzeni w odległy księżyc Błysk w oku wątpliwy mają